

POWER-DESIGN

Helhed hos din indre leder

Din oase til ro og fordybelse

Birgit Lynge

2010

Helhed hos din indre leder

Din oase til ro og fordybelse

Indledning

Det siges, at vi mennesker hovedsageligt er vågne om dagen og sover om natten. For mange mennesker gælder imidlertid det modsatte: at de er uklare i den såkaldte vågne tilstand, mens de i søvnens drømmetilstand har en større grad af årvågenhed og kontakt med andre bevidsthedslag. I den tilstand slår det skrevne og talte ord ikke til. Her må vi benytte os af billed- og symbolsprog for at udtrykke det, vi har på hjerte. I det følgende bruges derfor både metaforer og konkret fortælling for at videregive tanker til flere bevidsthedslag. Alt sammen til beskrivelse af to sider af samme sag i området *musisk personlighedsudvikling* også kaldet *musisk Human Resources Development (Musisk HRD)*. Dette område ligger til grund for at finde helhed hos sin indre leder og finde sin oase til ro og fordybelse. Her er begreber som indvikling og udvikling¹ bekendte af de fleste, der bevæger sig ind på området. Det er udvikling, vi stræber efter, men vi kan ikke opnå det uden centrering og balance, så hold tungen lige i munden.

Både ind- og udvikling er i perioder fulde af smerte. Derfor undviger vi ofte at forholde os bevidst til begge dele. Men hvorfor leve et indviklet og bevidstløst liv, når vi kan beruse os i bevidsthedens og udviklingens ubegrænsede storhed?

Vel, måske skyldes vores valg, at vi ikke véd bedre - at vi ikke har tilstrækkelig viden om værktøj og metoder til at gå udviklingsvejen ad "fordøren". Bruger vi imidlertid "bagdøren", medfører det ofte, at vi igennem det indviklede liv får mulighed for (via emotioner så som længsel, jalousi eller misundelse) at lære modsætningen til udvikling at kende. Jeg kalder denne udviklingsmæssige vandring for "at gå ad bagdøren". Men uanset hvilken vej, man vælger, hører ind- og udvikling sammen som dag og nat. Vi må takke for dem begge, når vi har bevidsthed om, hvordan vi går og færdes gennem personlighedsudviklingen.

I det følgende benyttes historier om, hvordan vi kan gøre livet let ved at gå med vores såkaldte indre kompas. Der benyttes historier, som indeholder ideer og metoder til at få kontakt med sit indre kompas.

Jeg beder derfor læseren om villighed til at følge min jonglering mellem brugen af abstrakte og konkrete historier, symbolsprog og signalsprog, leg og alvor. Og jeg beder om forståelse for at flytte rundt på disse størrelser, så vi kan tillade os at tænke det utænkelige, for en dag netop at nå det uopnåelige, for uophørligt at løfte bevidsthedsniveauet og udvikle os.

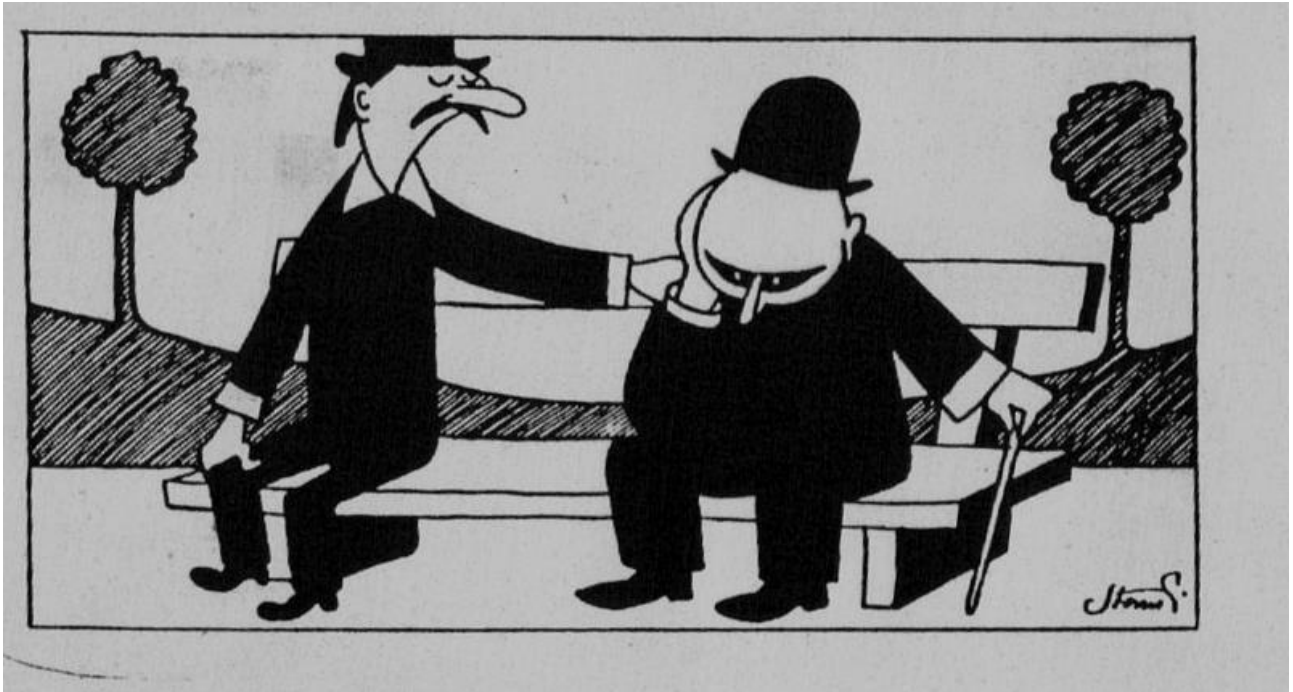
¹ Enhver udviklingsproces rummer i sig en såkaldt indvikling, som oftest er en akkumulering af blokeringer eller stagnationer, der på et tidspunkt i sin over- eller underspænding vil skubbe og foranledige (af nød eller af lyst) den synlige udvikling. Indvikling er således at forstå som samme slags energi som udvikling, men blot med modsat fortegn. En indvikling, der ikke på et tidspunkt bliver forløst i en udvikling, giver grobund for stress og måske sygdom.

Grundressourcen

At løfte bevidsthedsniveauet kræver først af alt en kontakt med sit indre kraftcenter. Om denne vores iboende kraft har psykologen Abraham Maslow sagt, at for at lade denne kraft komme frem i lyset må vi lade digteren digte, maleren male, musikeren musicere og skipperen sejle sit skib. Vi må være sande mod vores natur, sande mod de latente grundressourcer.

Men det tilbagevendende spørgsmål vil altid være: Hvordan er vi sande mod os selv? Som en Storm P figur siger det: "Vær dig selv!" – mens makker hertil svarer: "Hvordan det? jeg har jo aldrig kendt mig selv..."

Først må vi vide, hvad grundressourcen er for at kunne være tro mod os selv.

Vores grundressource er det enkelte menneske i sin helhed med krop, sjæl og ånd. Denne fine, vibrerende organisme, som er i stand til at trække på naturens og universets mangfoldige ressourcer.

Det er kun os selv, der med vore tanker opsætter grænser for, hvilke naturgivne ressourcer vi kan indoptage, idet det påvirker os, hvad vi tænker, eksempelvis gal eller smilende, syg eller rask, dum eller klog, grim eller smuk.

Mange mennesker tænker negative og væksthæmmende tanker, som var de i ét eneste stort fængsel. Der sker da det, at når vi befinder os i dette tankefængsel, er det materien, det fysiske og "tidsdævelen", der holder os indespærret. Her begynder bevægelsen væk fra vores sande natur. I den tilstand kan vi leve det meste af livet i et bevidstløst og sovende forhold til os selv, til andre, til vores arbejde og funktioner – ja i det hele taget til livet i og omkring os. Vi slipper da det indre kompas af sigte, slipper kontakten til grundressourcen og lader i vores svækkelse andre styre os. – Vi får endog et udsagn på læben, som lyder: "Det er de andres skyld. - Det er ikke min."

Selvet

Det enkelte menneskes største frustration er ofte den manglende kontakt til sig selv eller med sit selv.

Kontakten med urkraften og den livgivende kerne i det enkelte væsen, en kraft som vokser ud fra hjertet og som derfor giver personlig frihed til at se og opleve universelle helheder.

Hvis vi imidlertid *har* kontakt med vores indre kerne, ja så befinder vi os i centrum af os selv, lige midt i hjerteparabolen², hvorfra vi har mulighed for at opleve og udleve det eventyr, som vi hver især har i os

² Begrebet hjerteparabolen indgår i PowerDesignMetoden. Ordet dækker den multiple sansning, der registreres via hjertechakraet - såvel ud i verden som ind i vores indre. Vi lever og forstår hermed verden i hjertehøjde. Vi undgår

uanset køn og alder.

I eventyret findes alt, og alt er muligt. Her findes hekse og trolde, prinser og prinsesser, frøer og slanger, mus og elefanter. Her findes barnet, som kender legen og glæden i alt. Her findes faderen, vismanden og lederen, som viser vej med myndighed, autoritet og kærlighed. Her findes moderen og den guddommelige urkvinde, hvoraf alting fødes. Alle har vi disse og mange flere skikkelser i os, og vi kan via tilværelsens musiske områder – det skabende så som musik, billeddannelse, dans, dramatik, poesi – kontakte eventyrfigurerne og lære deres egenskaber at kende som sider af os selv og som åbning til selvet. De er personaer. De er roller.

Selvet kan betragtes som en elevator i vores hus og bolig. Med elevatoren kan vi bevæge os op på 7. etage eller endnu højere. Der fra får vi det store overblik - en udsigt derfra hvor man nu engang befinder sig.

"- You can never solve a problem from the problems level."

Sådan sagde psykoanalytiker Bob Moore engang til mig under et kursusforløb. Han gav mig efterfølgende lov at anvende udsagnet i en firmabrochure. Det er jeg taknemmelig for, da jeg stadig finder denne sætning værdifuld i forhold til at forstå nødvendigheden af at kunne løfte sig op over "de rørte vande" og se klart, når problemer – opgaver – skal løses og berige os med udvikling.

Vi kan også vælge at køre med elevatoren ned på stueetagen, og der se os omkring inden døre, eller gå ud og høre græsset gro. Vi kan besøge en af de mange etager imellem første og syvende etage. Vi kan blive inde i huset og orientere os om, hvad der sker rundt i bygningen og dens mange rum. Valget er vort eget, for i den indvendige elevator er der ingen kustode, der bestemmer, hvilken etage vi skal stoppe op på - om vi skal være inde i huset eller udenfor. Den bestemmende part er helt og holdent MIG-SELV. - Lyder det skræmmende for dig?

Ikke engang tiden har her nogen indflydelse på vores færden, for uret har vi altid med som noget, der er indbygget i os. Her befinder det sig blot af praktiske grunde: det vil sige for at registrere tid, når tiden er en vigtig faktor for helheden. Det giver os en fornemmelse af dag og nat, morgen og aften, cyklusser som i sig selv rummer dele af livets modsætninger og dermed giver adgang til helheden.

Der er kun én regel eller vejledning, som det er en ubetinget fordel at skæve til af hensyn til hele husets trivsel:

Man gør klogt i at orientere sig om, hvad der sker på alle etager. Så har man mulighed for at vide, hvad og hvem der passerer ind og ud af huset, og hvilke bevægelser og rørelser der i øvrigt er i gang i og omkring huset – i og omkring os selv.

De åndelige sfærer

En bygning, et hus eller et fyrtårn er i det universelle og fælles symbolsprog et billede på den fysiske krop, som igen er sjælens bolig. Eksempelvis er virksomhedens bygning selve boligen for virksomhedens sjæl.

således overlegenhed og underlegenhed, men smyger os lige ind i noget, jeg kalder "med på legen" – med på at være sammen med andre ud fra en legende attitude. Se note 5.

En bygning er først god at være i og arbejde i, når den har sjæl - har lys. Det har derfor stor betydning, at bygningen er placeret frit, så der kan komme lys ind fra alle verdenshjørner, for dermed kan også lysets forskellighed fra morgen til aften trænge ind og give inspiration og liv. Således får vi mulighed for at få belyst vore tanker, ideer, handlinger og produkter på mangfoldige måder. Vi får dagens rigt varierede lyssætning. Og er det ikke netop, hvad vi optimalt ønsker os, så vi har chancen for virkelig at se de mange valgmuligheder, se hinanden og tingene i forskelligt lys!

Den fysiske krop, sjælens bolig, er omgivet af luften, af æteren.

Vi bruger løs af dette ubegrænsede stof, idet vi indånder det og derigennem får den vigtigste eller den første af alle næringsmidler tilført alle organismens organer. Vi bruger også åndedrættet til afgiftning i både fysisk og mental forstand. Vi byder ånden ind via åndedrættet. Og Guds ånde kalder vi Helligånden.

Jo, vi sætter så sandelig pris på luften som det frirum, den er, for alt levende med og uden vinger. Men har vi mon forestillet os, at vi også skulle komme til at sætte salgspris på den? I alt fald kendetegnes vores tidsalder bl.a. derved, at indehaverne af mastodontbygninger i storbyer verden over interesserer sig for luftens m³-pris i tilfælde af udvidelse opad-udad.

Kan man handle med luften, som var den materie, en vare? Well, måske er grænsen for tingsliggørelse nået i dette forsøg på at afgrænse det ubegrænsede luftrum, de åndelige sfæres rum, fuglenes og lydens rum. Foruden at være fugle og insekters, fly og satellitters samt andre bevingede væseners domæne, så er luften jo det, som rummer åndedrættet – giver adgang til de åndelige sfærer. Det er det frirum, hvorigennem mennesket kan komme ud af materien, ud af det fysiske og timeglassets fængsel.

Er vi tilstrækkelige åndsnærværende til at lade os inspirere af disse muligheder og bruge dem optimalt? Har vi ånden over os eller ånden i os?

Har vi fred og ro til fordybelse i den ubegrænsede information, som det åndelige lader strømme til os gennem det frie åndedræt – det frie luftrum?

Telekontakt

Åndsnærværende eller ej. Vi kan ikke leve af ånd alene. For at fungere må vi desuden have kontakt med de omkringliggende elementer. Vi må være i stand til at bevæge os uden for vores egen bygning, hus, skib eller organisme. Vi må række uden for os selv som enkeltperson og som virksomhed – som organisme.

En stor del af kontakten udadtil foregår i dag via én eller anden slags telekontakt: telefon, telefax, telepati. Vi afholder såkaldte møder med hinanden ved hjælp af telemulighederne, teknologiske såvel som psykologiske. (Alle forelskede eller alle med en ægte kærlighed mellem sig kender de psykologiske telemuligheders kontakt). - Redskaberne til kommunikation finder vi værende for langsomme, hvis vi udelukkende benytter os af skrift eller den direkte og personlige henvendelse.

Som en selvfølge anvender vi i dag teknologisk tele i såvel intern som ekstern kommunikation. Den teknologiske tele kan endda siges at have udkonkurreret den psykiske tele: telepati og vores indvendige elevator, selvets elevator. Årsagen hertil er bl.a., at teknologien hurtigt og let lader sig installere. Vi kan

købe den – i modsætning til vore telepatiske evner. I dette her forum er der imidlertid ikke plads til at sammenligne de to størrelser og deres anvendelsesmuligheder sammen.

Brobyggerarbejde

Vi befinder os udviklingsmæssigt et sted, hvor et meget stort og frådende vandløb (eller store mængder af viden fra højere bevidsthedslag samt befolkningens angst og modstand overfor at indoptage denne viden) – adskiller nutid og fremtid, adskiller os fra umiddelbart at samføre teknologiske og psykologiske landvindinger.

Altså må vi bevidst lave brobyggerarbejde for at få adgang til fremtiden. Dette er ikke kun et entreprenørarbejde i traditionel forstand, men også et intraprenørarbejde. Det er et arbejde, som behøver entreprenørens know how i teknologi og i tekniske udregninger samt intraprenørens opfinderarbejde via brændende idealisme, intuitiv indsigt og stor evne til "psykiske udregninger"³.

Det er ikke tilfældigt, at der i sunde ekspanderende organismer – det være sig institutioner, virksomheder, kommuner, amter, lande – bliver sat ressourcer af til både entreprenør- og intraprenørarbejde, til både teknologisk og psykologisk udvikling af såvel produkter som medarbejdere.

Intraprenørarbejdet er ganske anerkendt i Danmark, men skulle man alligevel få behov for at ansætte en intraprenør i virksomheden, måske fra det stærke it-område Indien, kan man have følgende beskrivelse for øje:

Intraprenøren kendetegnes ved følgende:

- Veludviklet intuition (indsigt og indføling - empati)
- Stor tro på sit indre kompas
- Stor risikovillighed
- Entusiasme og begær for sagen
- Ingen eller få moralske bindinger - men fast etik
- Positiv tænkning
- Leg og livsglæde
- Begejstring for forandring

Kort og godt er intraprenøren en person, der, som barnet og kunstneren, ikke kan lade være med at tænke nye tanker. Tænke nye tanker der ikke er begrænset af fortidige tanker og handlinger, men støttet af disse.

³ Begrebet entreprenør var omkring 1970 entydigt. Det betød kort og godt en bedriftsleder. Men 1990'ernes fokus på HR (uden det tilføjede bogstav D for 'development') har udvidet begrebets betydning. En *entreprenør* er en person, som udefra går ind og tager ansvar for at skabe fornyelse i en organisation. Karakteristisk for 1990'erne havde man også *entraprenører*. De havde og har, som entreprenøren, til opgave at udarbejde planer for omformning af idéer til profitable resultater, men de arbejder indefra, dvs. med ansættelse i organisationen. Intraprenøren kendetegnes som "drømmeren der handler". – Jeg tillader mig i artiklen at lege med disse forskellige benævnelser og deres betydning.

Det er en person, som af en eller anden grund stadig har god rodkontakt⁴ og befinder sig uden for det tidligere omtalte psykiske fængsel. Det er et menneske, der giver sig selv lov til at vokse med både topskud og vildskud. Det er en person, for hvem begrebet arbejde er synonymt med begrebet udvikling.

Træning og udvikling

Spørgsmålet lyder ofte:

Kan det enkelte menneske komme til samme frihedsgrad som intraprenøren og så stadigt fungere tilfredsstillende i job- og familiesammenhæng? Kan vi lede os selv på vej, se mangfoldighederne og finde og følge kursen for os selv, samtidigt med at vi følger familiens og virksomhedens kurs?

Ja, det er muligt, når vi inddrager den bevidsthedsmæssige dimension som søkort, for i de hurtigt vibrerende luftlag i den højere bevidsthed er alle retninger på sin vis forbundet med hinanden. Her eksisterer ikke materiens begrænsninger, men helhedens åbning.

For at udvikle bevidstheden i en sådan grad, at den fungerer godt som kompas og vejviser i såvel private som offentlige områder af livet, er det tilrådeligt med træning af både krop, sjæl og ånd. Her gælder, at bevidstheden ikke kan trænes, før sjælen har en rimelig god bolig. Det vil sige, at træning af kroppen ligger til grund for såvel psykisk træning som bevidsthedstræning og udvikling.

Her følger eksempler på et såkaldt *træningsprogram*:

Fysisk træning:

Sjælens bolig, kroppen, renoveres og gøres både fleksibel og stærk i sit fundament og i sin helhed. Man kan her satse på sund kost og detoxinering samt på fysisk træning i frisk luft.

Psykisk træning:

Der opbygges visuelt en vindeltrappe imellem alle etager i sjælens bolig, kroppen. Og der visualiseres gange rundt mellem de forskellige "rum" i huset. Det giver mulighed for at færdes frit mellem disse vore psykiske rum og lære dem at kende - blive dus med dem, nyde dem og bruge dem optimalt. Man kan her satse på hver dag "at overkomme et problem". Psykoterapi og drømmetydning kan anvendes. Ligeledes kan man anvende PowerDesignMetoden, som inkluderer alt det musiske anvendt til personlighedsstyrkelse.

Bevidsthedstræning:

Husets øverste etager tages i brug, og der etableres indvendig elevator. Eventuelle matterede vinduesrunder skiftes ud med klart glas, så man kan "se klart" og få lyset til frit at bryde igennem. Opmærksomheden henledes også her på de forskellige former for næring, man indtager. F. eks. Luft, tanker, følelser, mad, lys, lyd - kærlighed.

Med træning af bevidstheden har vi mulighed for at komme i kontakt med os selv, vores selv som oplever alt og Altet. Dette står i modsætning til vores ego, som oplever det isolerede og delte, ja adskiller os fra

⁴ Med en god rodkontakt forstås evnen til klart og nærværende at forholde sig kritisk og åbent til det fysiske og basale i tilværelsen: kroppen, familien, hus & hjem, slægten, arbejdet, økonomien, Jorden. – For at bevare sin personlighed og herudfra kunne formidle idéer til handling, er det nødvendigt med en sund rodkontakt.

både os selv, hinanden og verden.

Vi vil med bevidsthedstræning være i stand til på én gang at bevæge os og lade os bevæge. Ledelse og lederskab, autoritetsudfoldelse og styring herudfra vil være til alles bedste, idet det er til Altets bedste. Vi vil være i stand til på én gang at bevæge os og lade os bevæge. Modsætningerne eller det komplementære vil være indeholdt og mangfoldigheden ligeså. Og vi vil forholde os til døden som en selvfølgelig del af livet. Som en transformering der skal til, før noget nyt kan opstå.

Herefter forstår vi tilværelsens cyklus ud fra liv-død-liv-princippet. Vi vil ikke længere krampagtigt holde fast på noget, holde liv i det eller give "kunstigt åndedræt". Det være sig normer, regler, etiketter, ideer, produktionsområder, produkter, virksomheder, relationer eller mennesker. Via bevidstheden kan vi lade disse forskellige størrelser "afgå ved døden", vel vidende at alt skal dø, når det er "færdigt" og ikke længere befordrer helheden ud fra et fysisk plan. – Fugl Fønix rejser sig af asken. Sorg og glæde de vandre til hobe, som Grundtvig har udtrykt det i sin salme af samme navn.

Smerten er uundgåelig. Det at sige far-vel kan være svært. Men sagt fra hjertet er det en form for velsignelse af det, man i tillid slipper fri – til Gud at tage over: Liv-død-liv.

Disse cykliske forløb er indbegrebet af indvikling og udvikling: Fra liv til død til nyt liv til død til nyt liv... med bevidsthedens vækst i alle henseender og i alle dimensioner.

Bevidsthedstræning

At træne sin bevidsthed, sine mentale evner og sin vilje, er endnu ikke så selvfølgeligt for de fleste mennesker, som det er at træne sin fysiske krop. Derfor vil jeg her nævne forskellige bevidsthedsstyrkende aktiviteter:

9

- At være i naturen
- At lave afspænding og meditere
- At lytte åbent til musik
- At synge eller nynne (humme eller tone)
- At lege⁵
- At lege med billeder, former, farver og ord
- At motionere med flydende og organiske bevægelser
- At danse intenst og frit
- At læse og fremsige poesi og sanse rytme, lyd og indhold i det læste og fremsagte
- At drømme både dag og nat og forholde sig bevidst til drømmene
- At faste i forhold til fysisk fødeindtagelse
- At faste i forhold til snak, aviser, tv, pc, bøger
- At være på retræte 1-2 gange årligt

Disse aktiviteter, samt mange bevidsthedsmæssigt styrkende øvelser, især udviklet siden 1960'erne på bl.a. udviklingscentrene Essalen i Californien og Findhorn i Scotland⁶, indeholder følgende grundkomponenter:

⁵ At lege vil her sige at have en legende attitude til det, man gør. Leg karakteriseres ved lethed, åbenhed, frihed, glæde og kun få regler, som er vedtaget for at sikre tryghed for legens deltagere.

Indre tavshed, indre lytning, visualisering, øget bevægelsesbevidsthed, følelsesmæssig frigørelse, identifikation med det oplevede, accept af udvidede følelser og tanker, koncentration, centrering, vilje til selvrealisering, empati – kærlighed.

Feminine egenskaber

Fællesnævnerne for både de omtalte aktiviteter og indeværende grundkomponenter er, at de ved hjælp af den maskuline side åbner for vore såkaldte feminine områder, som er det receptive, det skabende og udklækkende i os, hvis det vel at mærke befrugtes.

Det kan befrugtes af ånd, åndedrættet, når det får luft. – Luften forbinder i dag med i morgen, dig med mig, slægter med slægter. Luften, ånden, er også bindeled mellem det feminine og det maskuline. Uden ånden vil livet og vi selv fortsætte den opsplittede og af materien begrænsede tilværelse. Den feminine energi vil således på globalt plan fortsat være adskilt fra den maskuline energi.

Det skal nævnes, at det fysiske energicenter, hara⁷, beliggende mellem navle og bækkenbund er centrum for sammenførelse og befrugtning mellem maskulin og feminin energi. Også det musisk og skabte, det kreative, vokser herudfra.

Hvis vi ikke vedligeholder og giver luft for de feminine egenskaber (receptivitet, følsomhed og føling med naturen som det oprindelige i os), så vil vort personlige telemottageanlæg, som modtager vibrationer af enhver art, sætte ud af drift og måske "gå i stykker". Vi bliver da mekaniske og blokerede. I værste fald bliver vi forstyrrede og stressede, ja depressive. Vi forbliver i et isoleret ego og vil forsøge at forskanse os imod påvirkninger udefra. Måske endog uden at vi mærker og bemærker verden "derude". Vi lader os ikke berøre deraf, og vi undlader at blive rørt. Det giver stagnation, blokering, sorg, smerte som spænder op imod den sande natur. Vi får via denne indvikling en tilstand, som står i modsætning eller komplementaritet til udvikling. Kan man mon ikke kalde det 'indvikling'?

10

Højere bevidsthed

Via bevidsthedstræning kan vi, som det fremgår, lære at flytte bevidstheden, flytte opmærksomheden fra maskulin til feminin energi - eller sammenføring af begge og rykke en etage op. Det er reelt at flytte opmærksomheden fra vores egen navle til vores hjerte, fra enten-eller til både-og. Det er også at grundfæste sin energi i et fysisk område midt mellem navle og bækkenbund, det såkaldte hara (underlivet). Her smelter maskulin og feminin energi sammen til en skabende energi. Herfra flyder energien som Det levende vand, og kilden er udtømmelig, hvis man bruger af den ud fra en oprigtig og næstekærlig intention – et sundt flow. Følelsen som fremkommer er følelsen af at bevæge sig fra rumlokalitet til univers, til rumløshed, til vægtløshed og tidløshed. Vi kan således flytte os, fra det der stresser os, til det som giver ro og glæde. Hvor følelsen tidligere var, at huset – det fysiske – i areal og rummål på et tidspunkt føltes snærende med pladsnød, med tidsnød, med hungersnød, så vil den opnåede højere bevidsthed være

⁶ Det bedste er at 'google' begge steder for at få information om dette udviklingsmæssigt vigtige kapitel.

⁷ Også kaldet et chakra (sanskrit), hvilket betyder et energihjul.

ubegrænset i enhver henseende. Her er uendelige ekspansions-muligheder i væren, i følelser, i musik og lyd, i lys og farver, i samliv og glæde.

Fra den højere bevidstheds "globale bibliotek" er der desuden uanede informationer at hente, og enhver kan få lånerkort og, via intuition og meditation, betjene sig af hele verdens tanker, følelser, stemninger, vibrationer, bevægelser.

Her er kæmpemæssige opslagsværker, altid med de simpleste råd som gives kan: tilbage til naturen for derfra at nære kulturen i den videre udvikling. Ind i sig selv eller ind til sig selv for herfra at blive i stand til at se og vide, hvordan man skal bruge alt det forhåndenværende værktøj og materiale i teknologisk og psykologisk forstand. Ind til det indvendige kompas for at lede sig selv på rette kurs og derved være sand mod sin natur.

Naturlighed

Helt konkret kan vi bevæge og flytte vores bevidsthed ved hjælp af det, der ligesom bevidstheden primært er vibration: tanker, imaginationer af former, figurer og farver samt musik.

Eksempelvis kan vi bruge musikken til at komme i kontakt med forskellige stemninger (som de forskellige væsener i eventyret) og derved få frigjort eventuelle blokeringer, der måtte være bundet i disse stemninger.

I virkeligheden sker der det, at vi herved stemmer vores kropsdele, vores fysiske og psykiske rum. Man stemmer sit personlige orkesters enkelte instrumenter, så man kommer i sam(me)klang med hele sig selv. Det fremkalder en harmonisk lyd ud fra en grundklang. Man får sin stemmeret tilbage og styrker sin røst. I modsat fald: uden samklang af de enkelte dele i os fremkommer uharmonisk lyd, som i musikvidenskaben kaldes støj... Man går så rundt i sit eget støjende hus og har den samme indvirkning på omverdenen, som støj har. Man er urolig og gør urolig – giver uro fra sig. Stress lurer om hjørnet eller har allerede kapret dig.

Når man befinder sig i et bevidsthedslag, hvor man er i samklang, er man i sit naturlige vibrationsfelt. I den tilstand vil hjernens svingninger (EEG) ligge omkring 7,5-8 svingninger per sekund (Hz). Det er samme svingning, som indfinder sig, når vi er ude i den helt uforstyrrede natur. Det er desuden samme svingning, som Jordens dominerende elektromagnetiske frekvens.

Vi befinder os således i vores naturlige vibration, som logisk nok er "lige med naturens" – natur-lig. I den tilstand har vi fri adgang til naturens ressourcer: intuitionen, "det globale bibliotek", alle tænkte tanker, fortid, nutid og fremtid. Det er herfra, de psykiske telereflekser bevæger sig, sender og modtager på lokalt, globalt og universalt plan, og sender til hvem, hvad og hvor vi måtte ønske.

Måske lyder det som en science fiction, men udviklingen og tiden indhenter os. Lige som George Orwells udviklingsidéer har gjort det, beskrevet i 1948 i bogen "1984" - og på mindre end et halvt århundrede blev overhalet af virkeligheden. På samme måde, og med endnu større hastighed, vil psykologiens bevidsthedsteknologi også overhale teknikkens mekaniske teknologi. Og udvikling af de menneskelige ressourcer vil blandt andet dreje sig om intuitivt at få direkte og uforfalsket viden om hvad som helst, blot det tjener helhedens naturlige vækst. Alternativt vil vi samføre det hele til fælles udvikling – til helhed.

Virksomhedens vismand m/k

Da ikke alle i en virksomhed vil have udviklet bevidstheden til at kunne registrere disse størrelser i og omkring sig, vil der i fremtidens virksomheder være brug for en slags virksomhedsvismand m/k. En puls- og vibrationsregistrator som kan udføre forebyggende og helende arbejde. En person som formår at se virksomheden med to klare øjne og et tredje intuitivt og indsigtsgivende øje. En person som kan lytte fra sit tredje indre øre og som har visdom og viden til at sætte set sete og hørte i en helende kontekst. En sådan person kunne tænkes at have en uddannelse, som kombinerer traditionel tankegang med alternativ. En sådan person vil være en erfaringsrig person, som via stor intuition, metodekendskab og faglig indsigt kan måle eksisterende ubalancer og blokeringer i form af under- og overspændinger i enkeltpersoner, grupper, projekter, bygninger og i helheden. En person som kan se muligheder for synkronisering og afbalancering af både det fysiske og det metafysiske. Vismandens eller viskvindens opgave vil primært bestå i at se bag om tingene og finde de "usynlige" men konkrete årsager til ubalancer og uro.

Sammen med fremtidens virksomheds-viskvinde kan vi arbejde på at eliminere eller helt fjerne årsagerne til ubalancer på et hvilket som helst niveau og i et hvilket som helst led fra person til organisation, fra det fysiske til det psykiske. En sådan indsats vil, foruden at højne helbredstilstanden i den enkelte og i virksomheden, også forøge livsglæden, aktiviteten og ansvarligheden generelt, idet "behandlingen" indgår som en slags bevidsthedstræning. – En hjælp til selvhjælp.

12

Ansvarlighed

Ansvarlighed betyder "lighed for ansvar", lighed for at svare an. - På hvad?

Svare an på, reagere på og handle ud fra de tanker idéer og følelser, som qua de feminine energier fødes i den inderste kerne – i hjertet – og som qua den maskuline energi får et handlingsmæssigt udtryk. Når vi er i kontakt med hjertet, lytter vi, som det første, til den indre verden. Men hjerteenergien står også i kontakt med den ydre verden, så vi lytter også udadtil. Vi lytter empatisk.

De konkrete muligheder, som vi ser dem i den ydre verden, indeholder både direkte tilgængelige handlingsmuligheder samt såkaldte forhindringer for at svare an på intuitionen, det indre kompas. Mennesket har tilsyneladende mange forhindringer for i konkret handling at praktisere en idé, som er født via hjertet. Eller sagt på en anden måde: Vi fokuserer generelt mere på forhindringer end på muligheder. Tankefængslet er der igen: "Som chef kan jeg ikke handle sådan..." - "Hvad siger mon direktionsmedlemmerne?" – "De ansattes forventninger kræver...".

Vi er tilbøjelige til at lægge ansvaret fra os og lade den ydre verden, de andre, moralen, etiketten, økonomien, osv. dirigere os.

Vi lader os styre som dukker, hvis vi ikke er stærke nok i troen. Hermed være ikke ment i en ortodoks tro, men i troen på selvet, på urkræfterne, på kærligheden, på helheden – troen på noget større end det menneskeskabte. Troen på Gud, om man vil.

Dronning Margrethe II har om sin tro på Gud sagt: "Det er derfor, man kan klare ting, for man ved, at helt

alene er man *ikke*." (5.4.2010 – DR/TV1).

Balance – ubalance

De bedste forudsætninger for at finde balance, når vi er i ubalance, har vi i samarbejdet mellem det jordiske og det himmelske, de feminine og de maskuline energier – mellem mand og kvinde.

Dette samarbejde bliver først helt reelt, når der i den enkelte person – i parforholdet, i ægteskabet, i arbejdsforholdet – er ligeværdighed til stede mellem det maskuline og det feminine såvel i ord som i handling og værdsættelse.

Også her er bevidsthedstræning nødvendig for de fleste mennesker for at nå til reel ligeværdighed mellem de psykiske maskuline og feminine egenskaber. Med foragt for "kvinden i sig" eller "manden i sig" spejler man ofte denne foragt i det andet køn. Man kaster foragten fra sig i stedet for at indoptage og integrere det foragtede. I det feminine hjælper hertil egenskaber som tålmodighed, sanselighed, medmenneskelighed og receptivitet. I det maskuline hjælper hertil egenskaber som abstraktionsevne, rationelle og strukturelle egenskaber, logisk tænkning, m.v.

Man lægger ansvaret for de egenskaber, som man ikke selv vil tage ansvar for, ud på de tilsvarende egenskaber i omverdenen, men man skal dog vide, at dette har boomerang-effekt. Det, man kaster ud, kommer tilbage, så man får gentagne muligheder for at lære at svare an på det tidligere afviste – lige indtil man tager ansvaret til sig.⁸

13

Helhed

Enhver organismes balance eller ubalance er, set i et større perspektiv, en del af og en selvfølge "medarbejder" på de omkringliggende organismers balance eller ubalance. Det er parallelt til det uendelighedsbillede, som man kunne finde på de gamle OTA-Solgrynpakker: Drengen med Solgrynpakken, hvorpå der var et billede af drengen med Solgrynpakken, hvorpå...

Altså, intet er følgelig ligegyldigt i og omkring os, idet der er en uendelig samhørighed. Vi kan således ikke vælge at sige: Stop Jorden! Jeg vil af! – Eller skubbe nissen ned at flyttelæsset for han flytter med...

Vi er medarbejdere og medansvarlige over for at mærke og bemærke og over for at svare an på det bemærkede, ligegyldigt vores arbejdsmæssige funktion og position i en organisme. Men vi bemærker, ser og oplever først denne helhed, når bevidstheden når til et vist niveau i sin udvikling. Og hertil behøves, foruden vilje og tålmod, en regulær arbejdsmæssig indsats: Træning af bevidsthedens vidder og dybder. Uddannelse er et led i træningen, eller sagt på en anden måde: Oplysning skal der til! – Via oplysning får vi udvidet vores horisont ved ganske enkelt at få belyst et større og større landområde i vores forståelsesverden. Det betyder, at vi kan se længere og længere, højere og højere, dybere og dybere i retningen væk fra vores egen navle. Vi kan se helheden - os selv sammen med "næsten". Vi kan se

⁸ Ubalance mellem den enkelte persons maskuline og feminine energi forårsager ubalance på en lang række andre områder af både fysisk og psykisk art på såvel individplan som globalplan.

hinanden i helheden og se denne klodes muligheder og realiteter.

Ledelse

En person som har en sådan indsigt i sig selv, i selvet og den hele verden omkring sig, som er sand mod sin natur og kan styre ud fra sit indre kompas – en sådan person er en leder, der kan praktisere lederskab. En leder er ud fra dette at betragte som en person, der formår at se langt og dybt i indblik og overblik samt at kommunikere sit ”syn” ud som søkort og vejviser til medarbejderne at finde vej efter – at handle efter. Det er en person, som på én gang er søgende og viser vej – er ledende. Hvem kan i øvrigt vise vej uden selv at have i det mindste en formodning om, hvilken vej det har værdi for flere end sig selv at følge?

Ledelse vil altid være et regulært arbejde, som kræver et vist kvantum maskulin, udadrettet energi. Det kræver power i forståelsen af en kraft, der kun er der i kraft af noget større end sig selv. Men kun med intuitionen som uundværlig bidrager og ”det indvendige kompas” som vigtigste rådgiver, finder vi helhed i ledelsesindholdet samt form og retning på den i ydmyghed modtagne power. Således bliver det med både maskulin og feminin energi unægtelig sjovere og mere frugtbart at lede og blive ledt. Værdigheden gør os følgeskab. Desuden bliver det at lede et lettere arbejde, psykisk og fysisk, fordi vi på sin vis bliver lysere og lettere. Splittelsen eller tvivlen forlader vores bolig, hvilket i øvrigt åbner dørene til tankefængslet og således også åbner for uanede ressourcer. Vi lærer gradvist at acceptere hele os selv og bede om undskyldning og tilgivelse, når det føles behøvet. De små og store trolde får ikke længere næring. Vi kan nu give opmærksomheden til områder i og omkring os, som befordrer udvikling og vækst for den enkelte såvel som for helheden. Vi er således med til at fremme vækst på Jorden, og med en vis form for stolthed eller i det mindste glæde kan vi give det bedste af det bedste videre til vore børn – med tak for lån.

“All is well and all is well and all manner of things shall be well.” –
Sct. Julian of Norwich